

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIII. ročník
číslo 4/2015

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

„Jedíný skutok lásky nám umožňuje lepšie poznať Ježiša.“

sv. Tereška z Lisieux

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Ide o život

strana 3

Týka sa nás

Sviatosť pomazania
chorých

strana 4-5

Aktuálne

Láskou nás prikrývaj

strana 6

Zaujalo nás

Pápež v homílii: Boh
o nás sníva sen lásky

strana 7

Aktuálne

Zo zasadnutia
členského
zhromaždenia KKS

PE - mesto

strana 8-9

Zamyslenie

Milosrdenstvo

strana 10-11

Zaujalo nás

India - svedectvo
o Kristovi medzi
kmeňmi

Z misie Borduria

strana 12-13

Farská kronika

od 17.2. do 24.3.2015

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Michal Vražba
Eliška Dudeková
Adam Kaco

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Mária Vlčková, 51 r.
Marián Šaray, 45 r.
Mariana Hodruská, 52 r.
Valéria Tokarčíková, 83 r.
Jozef Hantabal, 74 r.
Emília Vanková, 83 r.

Veľkonočný viňš

Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, aleluja! Milostiplné a požehnané veľkonočné sviatky všetkým čitateľom Pútnika, nádej z Kristovho víťazstva, vďačnosť a lásku voči Spasiteľovi, hojnosť zdravia, síl a nádeje do ďalších dní zo srdca vyprosuje redakcia Pútnika.

Rok Božieho milosrdenstva

Pápež František oznámil slávenie Jubilejného roku milosrdenstva. Svoje rozhodnutie zverejnil počas homílie kajúcej pobožnosti v Bazilike sv. Petra pri príležitosti otvorenia pôstnej iniciatívy *24 hodín pre Pána*, keď povedal: „Drahí bratia a sestry, často som premýšľal o tom, ako by Cirkev mohla urobiť očividnejším svoje poslanie byť svedkom milosrdenstva. Je to cesta, ktorá začína duchovným obrátením. A musíme kráčať touto cestou. Preto som sa rozhodol vyhlásiť mimoriadne jubileum, ktoré sa zameria na Božie milosrdenstvo. Bude to Svätý rok milosrdenstva. Chceme ho prežívať vo svetle Pánových slov: «Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec.» (Lk 6,36) A toto zvlášť pre spovedníkov: veľa milosrdenstva! Tento Svätý rok sa začne na nastávajúcu slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie [pozn. 8. decembra 2015], a zavŕši sa 20. novembra 2016, v nedeľu Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru a živej tváre Otcovho milosrdenstva.“

Liturgický kalendár

5.4. - Veľkonočná nedeľa - Nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania
12.4. - 2. Veľkonočná nedeľa - Nedeľa Božieho milosrdenstva
19.4. - 3. Veľkonočná nedeľa
26.4. - 4. Veľkonočná nedeľa

Ide o život

Drahí čitatelia, prežívame najväčšie sviatky liturgického roka. Pripomíname si Ježišovo víťazstvo. Áno, Ježiš skutočne vstal a tým otvoril človeku navždy cestu k Bohu, ktorý je Bohom živých. V piatok smrti sa zdá byť všetko stratené, ale nedeľné ráno prináša s novým svetlom aj novú nádej, že skutočne vstal.

Slávime to najväčšie tajomstvo našej viery - Ježišovu smrť a zmŕtvychvstanie. Tvárou v tvár krížu vidíme slabosť ľudskej prirodzenosti. Slabosť človeka, ale aj silu Boha. Lebo kríž nie je definitívny záver, koniec všetkého. Nasleduje zmŕtvychvstanie. Slávne vzkriesenie - to

na najväčšie tajomstvo, pred ktorým rozum mlčí, ale viera hľadá pravdu prijíma. Lebo ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera, ako píše sv.

Pavol, a neskôr dodáva: Ale Kristus vstal z mŕtvych... Dokáže sa zmŕtvychvstalý Kristus dotknúť aj môjho srdca, dokážem sa skloniť pred týmto tajomstvom? Podobne ako Tomáš, ktorý padnúc na kolena vysloví: „Pán môj a Boh môj...“

Bohatosť liturgie nám dáva príležitosť zastaviť sa a nechať sa vtiahnuť do tajomstiev spásy. Nechať srdce vystúpiť k Bohu. Započúvať sa do Božieho slova a otvoriť sa tajomstvu, ktoré nás presahuje. Prijatť Boží dar, zachytiť dotyk Boha vo svojom vnútri. Lebo to nie sú len nejaké prchavé emócie. Ale skrze to viditeľné sa Boh chce dotknúť neviditeľného - našej

duše.

Uvedomme si, že to nie je obyčajný piatok, že to nie je obyčajná nedeľa. Že Boh tu uskutočnil niečo veľké. Niečo, čo sa udialo v čase, ale má dosah na celú večnosť. A každý človek je s touto pravdou konfrontovaný - že Boh dal Svojho syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale mal večný život. Lebo o to tu ide - o život.

Sme svedkami toho, že aj z týchto veľkých sviatkov sa stáva akýsi folklór. Už to nie je najväčší sviatok, ale deň voľna. Cisár Konštantín zakázal všetky svetské zábavy vo svojej krajine, aby zdôraznil veľkosť tohto dňa. Nedajme si vziať skutočnú hodnotu,

skutočnú hĺbku týchto sviatkov! Tieto sviatky sú práve o stretnutí. O stretnutí Boha s nedokonalým, slabým človekom, ktorého dvíha a vracia mu nádej, že smrť bola porazená, že hriech a každé zlo

bolo porazené, že Ježišove rany boli oslávené a On žije.

Prajem Vám všetkým, aby sa každý mohol stretnúť so Zmŕtvychvstalým vo svojom srdci a prijať to, čo povedal apoštolom: „Pokoľ vám, ja som to, nebojte sa!“ Nech Vás On sám naplní touto skutočnou radosťou, pokojom a živou vierou. Vierou, že On - Ježiš Kristus - je Alfou a Omegou. Pán času aj večnosti. A zomrel a vstal z mŕtvych aj kvôli nám.

Jozef Mikula
kaplán

Sviatosť pomazania chorých

Celý môj profesionálny život (je to už takmer 40 rokov) bol a stále je v blízkosti chorých ľudí. Už dlhšiu dobu nosím v sebe predstavu, že plody sviatosti pomazania chorých by bolo možné ešte účinnejšie využívať v duchovnom živote našej farnosti. Naše mesto už vôbec nie je mestom mladých ľudí (vlni oslávilo 75 rokov). Populácia nášho mesta starne a chorľavie. Nie je to len predlžovaním veku života. Objavili sa, žiaľ, mnohé závažné ochorenia u mladých ľudí, ako sú drogové závislosti s nie zriedkavým predávkovaním a exitom a tiež nelátkové závislosti, napr. chorobné hráčstvo na automatoch (gambleri). Tieto chorobné stavy takisto ruínujú osoby, rodiny a spoločnosť. Stále vysoký a navyše rastúci je počet kardiovaskulárnych a onkologických ochorení. Riziko hrozí v cestnej doprave, ale aj pri ostatných druhoch dopravy. Bez rizika nie sú ani mnohé pracoviská a pod. Veľa ľudí je vyčerpaných - vyhorených, depresívnych, či inak zdeptaných. Každodenne sme svedkami tragédií najrozličnejšieho druhu. Preto som 1.3.2015 pri nedeľnej sv. omši s radosťou prijali oznam, že 7. marca bude vysluhovaná sviatosť pomazania chorých pre chorých a osoby vo veku nad 75 rokov. Účasť našich veriacich bola nad očakávanie, čo je veľmi dobrý znak.

Sviatosť pomazania chorých je stále v povedomí ľudí i kresťanov zafixovaná ako „posledné pomazanie“ vhodné pre terminálne štádium nevyliciteľného ochorenia, alebo pre prípad klinickej a biologickej smrti. Je to omyl, lebo táto úžasná sviatosť je určená nie pre smrť, ale pre život večný i pozemský. Je vhodná a blahodarná aj pre nás, navonok „zdravých“ ľudí. Ved' mnoho ochorení prebieha bezpríznakovo až do kritického bodu, kedy prichádza náhle a nezvratne odchod z tohto sveta. Len ako príklad uvediem, že napr. v našej populácii 50-roční ľudia majú v 1/3 a 70-roční v 1/2 prítomné polypy, ktoré sú základom rakoviny hrubého čreva a konečníka. Prítom bezpríznakové štádium tohto už vzniknutého ochorenia trvá v priemere cca 5 rokov. Je to len jeden síce častý príklad ochorenia, ale tých diagnóz máme cca 5 000.

Okrem onkologických ochorení sú závažné aj srdcovo-cievne ochorenia, ktoré nezriedka prichádzajú náhle a neočakávane i s častým letálnym koncom. V situácii ohrozenia života ľudia hľadajú pomoc v pomerne dobre zbudovanom systéme záchranej zdravotnej služby, ale na úlohu kňaza s jeho nezastupiteľnou kompetenciou sanácie duše človeka putujúcej do večnosti, sa nie zriedka zabúda.

Individuálne vysluhovanie sviatosti pomazania chorých prebieha väčšinou v skrytosti domovov, zdravotníckych a sociálnych zariadení a má obrovský význam pre našu spásu. Sú však farnosti, a patrí k nim už aj naša farnosť, kde sa sviatosť pomazania chorých vysluhuje aj spoločne v rámci liturgie farského spoločenstva a to väčšinou 1x do roka, pri príležitosti určitého sviatku a je to hlboká duchovná slávnosť pre celú príslušnú farnosť. Napr. v Bratislave na Kramároch (zhodou okolností je kostol tiež zasvätený Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu) je to vždy 11. februára na sviatok Lurdskej Panny Márie, nakoľko tento deň je aj Svetovým dňom chorých. Z detstva si veľmi dobre pamätám, aká veľká slávnosť v tom čase boli **hody (patrocínium)**, keď sa stretla celá rodina aj zo vzdialených miest. Myslím si, že toto by mohol byť najvhodnejší termín na spoločné slávenie tejto sviatosti, kedy by boli aj **hody duchovné**. V mnohých farnostiach nazývajú patrocínium nádherným výrazom - **odpust**. A čo viac, dnešná spoločnosť i každá farnosť potrebuje, ako odpustenie duchovných previnení od nášho nebeského Otca aj vzájomné odpustenie a zmierenie medzi ľuďmi. Povedané jazykom dnešného človeka by to mohol byť tiež „**duchovný reset**“ aj v našej farnosti. (Takým je určite aj každá spoločná spoveď v našej farnosti). Počasie koncom mája a v júni býva už priaznivé pre starých ľudí. Snáď by bolo vhodné obetovať túto sv. omšu za všetkých tých, ktorí nás v predchádzajúcom roku predišli do večnosti. Imobilným ľuďom by bola možnosť vyslúžiť túto sviatosť v ich domovoch napr. pri príležitosti veľkých kresťanských sviatkov. Tak tomu bolo už aj 7.3.2015.

V spomenutej farnosti Bratislava -Kramáre, kde sa na uvedenej sviatosti snažím zúčastňovať od r. 2012 (kedy som dovŕšil 60 rokov života), nie je daná veková hranica pre prijatie sviatosti pomazania chorých. Je tu vidieť nielen starých ľudí, ale aj ľudí v strednom veku a aj mladších ľudí, či dokonca aj mamičky v požehnanom stave. Aj u nich hrozí riziko ohrozenia zdravia i života, a to aj pre ich dieťa počas gravidity napr. pri Rh inkompatibilite, ktorá nie je zriedkavá. V iných farnostiach možno nájsť napr. na internete najčastejšie **vekú hranicu pre vysluhovanie sviatosti 60 rokov**, čo pokladám za vhodné a opodstatnené aj z vyššie uvedených dôvodov. Veková hranica 75 rokov je podľa môjho názoru veľmi prísna. Napr. u onkologických ochorení môže byť zhubné ochorenie bezpríznakové aj niekoľko rokov. Kardiovaskulárne ochorenia - akútne infarkty myokardu, náhle cievne mozgové príhody je nutné riešiť čo najskôr - u IM prevoz väčšinou leteckou záchrannou službou a potom väčšinou niet času na vysluhovanie sviatostí v tejto urgentnej situácii.

Svojimi slovami, nemám v úmysle traumatizovať ľudí psychicky a „vyrábať“ hypochondrov a ani nechcem podporovať „duchovné spartakiády“, ale pokiaľ by sviatosť prechádzala srdcom ľudí, potom si uvedomíme, že každý deň pozemského života je dielo a dar z Božích rúk. Potom spoločné slávenie tejto sviatosti určite aj naďalej bude prispievať k prehĺbeniu duchovného života v našej farnosti.

Nebojme sa ani formalizmu v tejto oblasti! Nebojme sa „masovosti“, pokiaľ účinky sviatosti pomazania chorých budú prechádzať srdcom nás – veriacich ľudí!

Nie vždy sa musí ovocie sviatosti prejavíť okamžite, niekedy to môže byť o rok, inokedy 5 rokov či 10 rokov atď., kedy si človek spomenie, že je tu preňho aj táto Božia pomoc a cesta.

V medicíne sa stále viac dostáva do popredia otázka prevencie ochorení a o to viac to platí v duchovnej oblasti, aby sme boli pripravení, keď príde náš Pán. Nech sviatosť pomazania chorých

je otvorená pre každého veriaceho a nech pomáha aktuálne i potenciálne chorým s telesnými, psychickými, ale i duchovnými „ochoreniami“. Práve tie posledné menované sú najzávažnejšie s dosahom pre večný život.

Každý nech si z pokladu viery vezme tak veľa, koľko len unesie. Týka sa to aj sviatosti pomazania chorých.

Každý deň nášho pozemského života je dielo a dar z Božích rúk. Jediná závislosť, ktorá je pre

TÝKA SA NÁS

nás opodstatnená, je závislosť na Pánu Bohu - láska k Nemu a láska k blíznym, s ktorými sa identifikoval sám Ježiš Kristus. **Sviatosť pomazania chorých je pre nás jedinečnou príležitosťou potvrdiť svoje osobné spojenie a priateľstvo s Bohom, lebo tu na zemi nie sme naveky, ale je pre nás pripravená večnosť u nášho nebeského Otca.**

MUDr. Michal Fritzmann

PROJEKT

ZBORY

LÁSKOU NÁS PRIKRÝVAJ

Dňa 19. apríla 2015 sa o 18,00 v **Mestskej športovej hale v Partizánskom** uskutoční koncert Projektu ZBORY s názvom **Láskou nás prikrývaj**.

Projekt ZBORY sa začal formovať v roku 2011, kedy bol v televízii LUX prezentovaný videoklip k prvej piesni *Láskou nás prikrývaj*. Pieseň sa umiestnila na prvom mieste *Gospelparády* v rádiu LUMEN. Rovnako sa v rebríčku hitparády umiestnili aj ďalšie dve nasadené piesne. V roku 2013 mal premiéru koncert a CD s rovnomenným názvom. Projekt ZBORY uviedol za dva roky dvadsať koncertov v ôsmich slovenských mestách. Má však za sebou už aj koncert v zahraničnej Ostrave.

Projekt ZBORY ako hudobno-spevácke teleso je zložené z približne sedemdesiatich spevákov a hudobníkov, z jednotlivcov a chrámových speváckych zborov západného a stredného Slovenska. Silnú základňu tvoria aj členovia nášho farského spoločenstva.

„Láskou nás prikrývaj, slzami utieraj, ošetri rany hlboké, láskou naplňaj duše smädné, hladné, vyprahlé...“ To sú slová piesne, ktoré sú nosným motívom a názvom koncertného programu. Odkaz koncertu však nechce ostať len pri slovách. **„Láska je čin, postoj, prežívanie,“** hovorí dirigent Peter Vlčko.

Koncertný program tvorí 13 autorských piesní a piesňových úprav v slovenskom,

latinskom, hebrejskom a poľskom jazyku. Autorom hudby, hudobných aranžmánov a niektorých textov je Peter Vlčko. Na textoch sa autorsky podieľali Slávka Cíváňová, Eva Michalíková, Igor Pargáč a Artur Kaszowski. Program je dynamicky vyskladaný z hudby i slova, monumentálnych pasáží i úsmevných okamihov. Žánrovo sa zaraďuje k orchestrálnemu gospelu.

ZBORY ako spoločenstvo charakterizuje jeho otvorenosť pre nových členov, ochota ponúknuť svoj talent, obetovať svoj voľný čas. Spoločnou motiváciou je aj rozdávanie radosti poslucháčom prostredníctvom hudby. Členovia ZBOROV vystupujú na základe dobrovoľníckej činnosti, t.j. bez nároku na honorár. Výťažok zo vstupného na koncertoch je použitý na zabezpečenie technickej stránky koncertu. Spoločenstvo má ekumenický charakter a zoskupuje kresťanov so spoločnými cieľmi a hodnotami. Preto aj modlitba je neoddeliteľnou súčasťou nácvikov a generálok. Je isté, že bez Božej pomoci by v tomto diele snaha jednotlivcov nemala zmysel.

Projekt ZBORY nechce byť iba speváckym zborom, ale aj príkladom spolupráce a spoločného cieľa rôznych ľudí, ktorých spája poslanie šíriť radosť, nádej a lásku - hodnôt, ktoré dnešná doba veľmi potrebuje.

Majka Hronkovičová

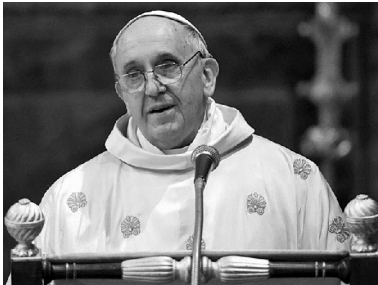

Pápež v homílii: Boh o nás sníva sen lásky

„Boh je do nás zaľúbený, my sme jeho snom lásky. Toto nemôže vysvetliť žiaden teológ. Môžeme nad tým len plakať od lásky.“ To je v skratke odkaz z homílie pápeža Františka z Domu sv. Marty.

Vychádzajúc z prvého čítania z knihy proroka Izaiáša (65, 17-21), kde Pán hovorí, že utvorí „nové nebo a novú zem“, Svätý Otec poznamenal, že druhé Božie stvorenie je ešte úžasnejšie než to prvé, lebo „keď Pán ‚pretvorí‘ svet zničený hriechom“, „pretvorí“ ho v Ježišovi Kristovi. A v tomto znovuoživení všetkého Boh zjavuje svoju nekonečnú radosť:

„Zisťujeme, že Pán je plný entuziazmu - hovorí o radosť a vyslovuje jedno slovo: «tešiť sa budem z môjho ľudu». Pán myslí na to, čo vykoná. Myslí na to, že on, on sám sa bude radovať spolu so svojím ľudom. Akoby to bol Pánov sen: Pán sníva.

Má svoje sny - sny o nás. „Ach, aké to len bude pekné, keď sa všetci stretneme, keď sa tam stretneme, keď táto osoba, tento človek alebo ten ďalší bude kráčať so mnou... V tej chvíli sa budem tešiť.“ Uvediem príklad, ktorý by nám mohol pomôcť - je to akoby premýšľalo dievča o svojom snúbencovi, či chlapec o svojej snúbenici: „Keď raz budeme spolu, keď sa vezmeme...“ „Je to Boží sen.““

Ako povedal pápež František, „Boh myslí na každého jedného z nás“ a „zmyšľa v dobrom, má nás rád, ‚sníva‘ o nás. Sníva o radosť, ktorú si s nami bude vychutnávať. Preto nás Pán chce ‚pretvoríť‘, urobiť naše srdce novým, pretvoríť ho, aby radosť triumfovala“: „**Pomysleli ste na to? ‚Pán o**

mne sníva! Myslí na mňa! Ja som v myslí a v srdci Pána! Pán je schopný zmeniť môj život!‘ Robí mnoho plánov: ‚postavíme domy, vysadíme vinice, budeme spolu stolovať‘ ... sú to všetko predstavy, ktoré má jedine ten, kto je zamilovaný... Vidíme tu Pána zamilovaného do svojho ľudu. Svojmu ľudu hovorí: ‚Veď ja som si ťa nevybral preto, že si najsilnejší, najväčší, najmocnejší. Ale vybral som si ťa preto, že si najmenší zo všetkých. Môžeš tiež povedať: najbiednejší zo všetkých. Takéhoto som si ťa vybral. ‚A toto je láska.‘“

Boh „je do nás zamilovaný“, zopakoval Svätý Otec aj komentujúci úryvok evanjelia (Jn 4, 43-54) o uzdravení syna kráľovského úradníka: „**Myslím, že neexistuje žiaden teológ, čo by toto mohol vysvetliť - nedá sa to vysvetliť. O tomto sa dá len premýšľať, precítiť to a plakať. Plakať láskou. Pán nás môže zmeniť. ‚Čo však**

musím urobiť?‘ Veriť. Veriť, že Pán ma môže zmeniť, že on je mocný - tak ako to urobil aj ten muž z evanjelia, ktorý mal chorého syna: «Pane, pod', kým mi dieťa neumrie!» «Chod', tvoj syn žije!» Ten muž uveril slovu, ktoré mu povedal Ježiš a vydal sa na cestu. Uveril. Uveril, že Ježiš mal moc zmeniť jeho dieťa, zdravie jeho dieťaťa. A vyhral. Viera znamená vytvoriť priestor tejto láske Boha, znamená vytvoriť priestor moci, vláde Boha. Nie však moci toho, kto je silný, ale moci toho, ktorý ma miluje, ktorý je do mňa zamilovaný a ktorý sa so mnou chce radovať. Toto je viera. Toto znamená veriť: vytvoriť priestor Pánovi, aby prišiel a zmenil ma.“

prevzaté, upravené z sk.radiovaticana.va

Zo zasadnutia členského zhromaždenia Klubu kresťanských seniorov PE - mesto

V zmysle platných Stanov ZKS Slovenska zvolal pisateľ týchto riadkov ako predseda Klubu kresťanských seniorov Partizánske - mesto výročné členské zhromaždenie. Členovia klubu sa zišli na svojom rokovaní vo štvrtok 5.2.2015 o 14.00 hod. v klubovni spoločenských organizácií na Februárovej ul. v Partizánskom. Na zhromaždení odzneli výročné správy predsedu klubu, hospodárky klubu PhDr. Evy Matulayovej a predsedu kontrolnej komisie Jozefa Kollára, ktoré odzrkadlili činnosť, aktivity a prácu klubu za rok 2014. Účastníci zhromaždenia okrem iných záležitostí zvolili troch delegátov na zasadnutia vyšších orgánov ZKS, Stanislava Husára, pani Matulayovú a podpredsedu klubu A. Kajabu. Schválili program klubu na rok 2015 a tiež plán rozpočtu na tento rok. Zhromaždenie poctili svojou účasťou aj svojím príhovorom vzácní hostia: pán dekan Vladimír Farkaš, pán primátor Jozef Božik, poslankyňa MsZ pani Mária Hazuchová, podpredseda ZKS Ján Uhnák z Bratislavy a predsedníčka ÚC ZKS z Trenčína pani Marta Gregušová. Účast' na zhromaždení bola veľmi pekná a chcem touto cestou poďakovať všetkým, ktorí sa zhromaždenia zúčastnili, a tak prispeli k výbornej úrovni celého zhromaždenia. Chcem tiež poďakovať vzácnym hosťom za účasť na zhromaždení nášho klubu a tiež vďaka patrí zamestnancom reštaurácie MAJÁK za výbornú

pizzu. Srdečná vďaka patrí všetkým členom klubu za súdržnosť a spolupatričnosť, za všetku námahu a obetu vynaloženú pri aktivitách a činnostiach, ktoré v minulom roku klub v rámci svojho programu prevádzal. Nech to každému Pán Boh vrchovato odmení! Priebeh zhromaždenia vynikajúco moderoval pán Pavel Toma.

Vážení priatelia, v rámci prijatého programu na výročnom členskom zhromaždení plánujeme uskutočniť nasledujúce púte a zájazdy:

- sobota 25.4.2015 Rajecká Lesná a Čičmany
- 21.6. - 27.6.2015 púť do Medžugoria
- sobota 4.7.2015 Velehrad a Sv. Hostýn

Na jednotlivé akcie sa môžete prihlásiť na č. t. 7494907 alebo 0918 147 999, príp. v klubovni spol. organizácií každý štvrtok od 10.00 do 12.00 hod., alebo priamo u predsedu klubu.

Bratia a sestry, v čase vydania tohoto čísla PÚTNIKA budeme sláviť najväčšie sviatky liturgického roka - zmŕtvychvstanie nášho Pána, Veľkú noc. Preto v mene svojom i v mene všetkých našich členov prajem požehnané a milostiplné veľkonočné sviatky celému farskému spoločenstvu, nech zmŕtvychvstalý Pán Ježiš prinesie pokoj a lásku do našich rodín a srdc.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Štvrtstoročie

Po páde komunistického totalitného režimu v novembri 1989 v bývalom Československu jedným z veľkých Božích darov pre našu krajinu bola prvá návšteva vtedajšieho pápeža, dnes už svätca, Jána Pavla II. Stalo sa tak 21.4.-22.4. 1990 kedy zavítal k nám tento veľký pápež. V tomto mesiaci bude presne 25 rokov od tohto veľkého okamihu, keď našu zem pobozkal vo Vajnoroach v sobotu 22.4.1990. Veľké boli prípravy po celom Slovensku. Aj od nás sme pripravovali autobusový zájazd na vajnorské letisko, kde mal Sv. Otec odslúžiť svätú omšu. Na príprave zájazdu som sa osobne podieľal. Počas prípravy ma v jeden deň zavolať vtedajší, aj terajší, pán dekan Vladimír Farkaš, že prišla výzva, aby z jednotlivých farností boli vybraní ľudia, ktorí počas tejto sv. omše pôjdu na sv. prijímanie priamo k pápežovi a že z našej farnosti padla voľba na mňa. Ťažko som mohol tomu veriť, že sa mi dostalo toľkej milosti.

Len účasť na sv. omši bol úžasný zážitok, ak k tomu prirátam, že som eucharistický pokrm dostal od pápeža - od človeka, ktorý už svoj večný život prežíva v nebi medzi svätými, to je priam nepredstaviteľné. Že ja, nehodný služobník, som dostal toľkej milosti. Vďaka, Bože, za tento dar! Na tieto

okamihu, prežitie vtedy vo Vajnoroach, spomínam s bázňou aj po štvrtstoročí a verím, že z toho aj čerpám potrebnú silu. To sa jednoducho nedá zabudnúť. Samozrejme patrí vďaka aj tým, ktorí sa tu na zemi o to pričínili.

Stanislav Husár

Milosrdenstvo

V starovekých katakombách
i v moderných kostoloch
sa nachádzajú požehnané ikony

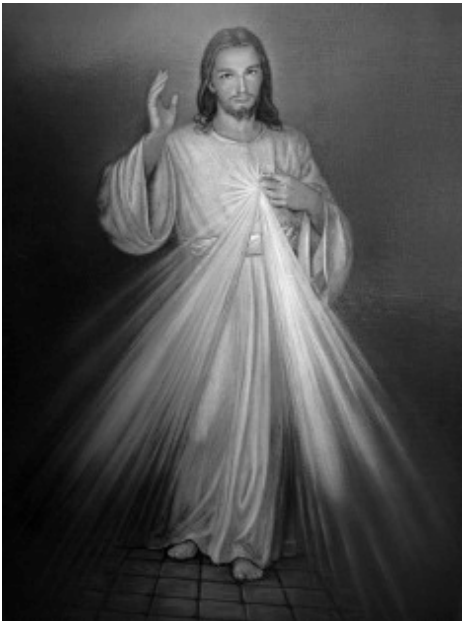
a obrazy Ježiša Krista.
Keď si uctieваме ikonu
alebo obraz Pána Ježiša
a pred ním sa modlíme,
hľadáme Božiu tvár

a vstupujeme do Božej prítomnosti.

**„Už veľa duší pritiahla moja láska
cez tento obraz.**

**Moje milosrdenstvo pôsobí
v dušiach skrze toto dielo.“
(Den. 1379)**

ZAMYSLÉNIE

Keď si všimneme túto hektickú dobu, môžeme veľmi ľahko nadobudnúť dojem, že najdôležitejšie v živote je „mať“. Akoby slovo „milosrdenstvo“ dnes nemalo význam. Akoby slovo „byť“ neznamenalo nič.

Avšak slovo „byť“ v spojení so slovom „milosrdenstvo“ vytvorí slovné spojenie „byť milosrdný“.

Jeden z najväčších ľudí našich čias - Ján Pavol

II. - svojím životom ukázal svetu okrem iného aj význam slov „byť milosrdný“.

Osobne preukázal milosrdenstvo svojmu atentátnikovi. Preukázal milosrdenstvo, keď napriek zhoršujúcej sa chorobe mal milosrdenstvo sám so sebou a ukázal, že utrpeniu je možné dať zmysel.

Vďaka médiám celý svet mohol sledovať činný život i posledné chvíle pozemského života Jána Pavla II., ktorý počas svojho života a apoštolátu povzbudil ľudí v mnohých krajinách tejto planéty. Osobitný vzťah mal k mladým, chorým a trpiacim. Často ich povzbudzoval slovami: „Nebojte sa!“ Nazdávam sa, že niet na Slovensku človeka, ktorý by o tomto mužovi nepočul.

Ján Pavol II. ukázal vlastným životom, že napriek okolnostiam života stojí zato žiť, hoci aj každý deň odznova.

Pred 2000 rokmi v „reči na hore“ dal Ježiš ľuďom prisľúbenie: „**Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.**“ Ježiš svoje prisľúbenie o milosrdenstve potvrdil prostredníctvom sestry Faustíny. Blahoslavenstvá majú osobitné miesto aj v liturgii východného obradu.

Mnohí z nás počuli príbeh z Biblie o márnotratom synovi. Tento príbeh je vlastne príbehom o milosrdnom otcovi. Jeden zo synov sa rozhodne ísť vlastnou cestou, ktorá ho privedie na materiálny a duchovný okraj spoločnosti. Otec z toho podobenstva trpezlivo čaká. Keď zbadá po dlhom čase svojho syna, je "pohnutý milosrdenstvom" a ponáhľa sa na stretnutie s ním. Otec je naplnený porozumením, je pripravený synovi odpustiť, neváha prejavíť svoju radosť z návratu svojho syna. Aj keď syn nebol dlho doma, otec mu neváha vrátiť pôvodné miesto, ktoré po jeho odchode ostalo prázdne. Ustavične je pripravený začať s ním znovu žiť.

Obraz slávneho maliara Rembranta znázorňuje objatie otca i syna z tohto príbehu. Objatie znázorňuje lásku, milosrdenstvo a odpustenie súčasne.

17. augusta 2002 Ján Pavol II. v homílii

prednesenej v Poľsku - v bazilike v Krakowe-Lagiewnikách povedal, že je jeho „**veľkým želaním, aby posolstvo milosrdnej lásky, ktoré Boh ohlásil prostredníctvom svätej sestry M. Faustíny Kowalskej prišlo ku všetkým obyvateľom sveta a naplnilo ich srdcia nádejou. Je potrebné vnieť do sveta oheň milosrdenstva. V milosrdenstve Božom celý svet nájde pokoj a človek šťastie.**“

30. apríla v roku 2000 Boží služobník Ján Pavol II. ustanovil Sviatok Božieho milosrdenstva pre celú Cirkev. Bola to odpoveď na slová, ktoré adresoval Pán Ježiš rehoľnej sestre - sv. Faustíne.

Poslanie svätej sestry Faustíny nachádza svoje hlboké opodstatnenie vo Svätom písme a dokumentoch Cirkvi, zvlášť významne korešponduje s encyklikou Svätého Otca Jána Pavla II. *Divis in Misericordia*.

Všetci vieme, ako ťažko je byť milosrdným. Denné situácie i médiá nám ponúkajú agresivitu i nelútostný zákon odplaty. Mnohé životné udalosti nám servírujú ilúziu, že milosrdenstvo nemá miesto v súčasnej dobe. Avšak náš vnútorný postoj v rôznych životných situáciách nemusí byť pod vplyvom médií a šoubiznisu.

Ako teda žiť?

Práve poznanie tajomstva Božieho milosrdenstvanám ponúka možnosť života v súlade s plánom milosrdného Otca. Každý z nás je pozvaný žiť v dôvere k Ježišovi. Ako sa môže človek priblížiť k Božiemu milosrdenstvu? Veľmi jednoducho - ako dieťa. Treba mať len úprimnosť, otvorené srdce a naučiť sa jednej zvláštnej „veci“, ktorú žila aj sestra Faustína. Skúsme s dôverou vnímať prejavy Božieho milosrdenstva. Každý deň si môžeme všimnúť, čo pre mňa urobil dnes môj Pán, ako mi prejavil svoju starostlivosť už tým, že som sa zobudil(-a), že mi daroval nový deň a veľa možností konať dobro, že je pri mne, pri mojich problémoch a je ochotný ich riešiť, ak zbadá, že Mu neváham dôverovať, že trpí so mnou, že so mnou prežíva môj zármutok, ale aj radosť. Tak to robila sestra Faustína a to ju približovalo k Bohu, ako k skutočnej Osobe, ktorá nás miluje. A to isté môžeme zakúsiť i my.

Dnešný svet nás oberá o ticho. Hudba dnes znie všade. V práci, doma, v autách, na čerpacích staniaciach, v supermarketoch, skrátka takmer

všade. Svet sa nás snaží obrať o chvíľku ticha.

Jedine v tichu sa však môžeš dostať do svojho vnútra. Jedine v tichu môžeš nadviazať kontakt s naším Stvoriteľom. Práve v tichu môžeš začať načúvať hlasu srdca, hlasu svedomia, hlasu duše, hlasu milosrdného Boha. Práve v tichu môžeš dostať odpoveď na svoje nezodpovedané, nejasné otázky. Milosrdný Ježiš pozná stav tvojej mysle a tvojho svedomia.

Pred bohostánkom aj pri milostivom obraze milosrdného Ježiša môžeš v skrytosti Ježišovi vyrozprávať všetko, čo ťa ťaží. Milosrdný Ježiš ťa neodsúdi, ak sa s dôverou obrátiš k Nemu. Nemusíš ani vyslovovať slová...

Skús v tichu - bez slov vnímať obraz milosrdného Pána Ježiša. Tvoje tiché prebývanie sa môže premeniť na modlitbu, ktorá ti prinesie pokoj duše. V čase úprimnej modlitby či adorácie môže človek dostať odpoveď na mnohé životné otázky.

Vtedy Ježiš túži zaplaviť tvoje srdce ako Kráľ milosrdenstva.

Uctievaním obrazu milosrdného Ježiša môžeme získať mnohé milosti.

Sestra Faustína 29.3.1934

zapísala Ježišove slová:

„Veľkosť tohto obrazu nespočíva v krásnej farbe, ani štetca, ale v mojej milosti.“(Den. 313)

„Duša, ktorá dôveruje v moje milosrdenstvo, je najšťastnejšia, lebo ja sám sa o ňu starám.“(Den. 1273)

„Ó, Krv a Voda, ktorá si vtedy vytryskla z Ježišovho srdca

ako prameň milosrdenstva pre nás, dôverujem v Teba.“(Den. 309)

Zdroj: internet

India - svedectvo o Kristovi medzi kmeňmi Z misie Borduria

Predkladáme vám list otca Petra Salewa SDB o misionárskej práci podporovanej z vašich darov prostredníctvom CSI-ČR.

„Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby bolo zrejmé, že tá úžasná moc je Božia, a nie z nás. Zo všetkých strán zakúšame súženie, ale nebváme zdrvení, ale nie zúfalí. Bývame bezradní, ale nie zúfalí, bývame zrazení, ale nie sme zničení.“ (2 Kor 4, 7-9)

Vážení priatelia a mecenáši, milujúce pozdravy z provinčného domu Dona Bosca, Dimapur!

Som veľmi rád, že sa s vami môžem podeliť o svoje misijné skúsenosti. Vo farnosti Borduria som vykonával pastoračiu behom Svätého týždňa, ktorý vyvrcholil oslavou Zmŕtvychvstania.

Slúžil som spolu s našimi spolubratmi saleziánmi, ktorí sa starajú o desať dedín. Do tejto farnosti patria jednotlivé hlavné kmene v Arunáčalprádeši. Wanchos a Noctes sú hlavné kmene farnosti Borduria, ktoré po mnoho rokoch izolácie od okolitého sveta prijali kresťanstvo. Kresťanská populácia v tejto farnosti tvorí asi 5000 obyvateľov. Je tu tiež značný počet kresťanov z etnickej skupiny Adivasi, ktorí pracujú na rôznych čajových poliach.

Farár ma poslal do dediny s názvom Naitong, čo je dedina majúca 60

domácností. Zostal som v obci 8 dní. Dostalo sa mi horúceho prijatia od prostých dedinčanov. Sú chudobní, negramotní a nedávno obrátení ku kresťanstvu. Aj tak ich teplo, pohostinnosť, zvedavosť, rešpekt k viere a služobníkom cirkvi, dychtivosť a horlivosť dozvedieť sa viac o Ježišovi a jeho poslanstvo ma jednoducho premošlo a hlboko sa ma dotklo.

Počas môjho pobytu v tejto obci som poslušne vykonával svoje kňazské povinnosti a pastoračnú službu. Podával som sviatosti veriacim a videl som zmysluplnosť slávenia liturgie. Bol som v priamom kontakte s ľuďmi, rozprával som sa s dedinčanmi. Rozprávali o nesmiernom utrpení spôsobenom ťažkým prenasledovaním mužov, žien a dokonca i mladých ľudí, ktorí sa rozhodli prijať kresťanstvo a prijať osobu Ježiša Krista ako svojho skutočného Spasiteľa. Prešli ponížením a odmietnutím i od svojich blízkych a drahých len preto, že prijali Ježiša Krista. Ukazujú veľkú úctu k Písmu svätému. Vo svojom zápase a dobrých úmysloch žiť skutočný kresťanský život sa napriek tomu naďalej stretávajú s mnohými problémami a prekážkami. K riešeniu ich ťažkej situácie je treba naše mimoriadne úsilie a konkrétne smery činnosti strategickej povahy.

Súčasnú problémy a výzvy, ktoré je treba riešiť:

- Nedostatok efektívneho

kresťanského vedenia

- Problematika politickej príslušnosti a rozdelenie medzi kresťanov v obci

- Nedostatok katechézy a systematickej náboženskej výučby

- Potreba vzdelávania katechéto

- Formácia viery

- Mládež, ktorá potrebuje stálu katechézu

- Nedostatok Biblií a modlitebných kníh v miestnych jazykoch

- Vplyv tradičnej viery a zvykov

- Nedostatočná kresťanská spiritualita

- Nedostatok vyškolených vedúcich

- Nedostatok pravidelných rodinných modlitieb

- Potreba inkulturácie v liturgických a kresťanských náboženských praktikách

- Potreba skúsenosti spirituality mládeže

- Alkoholizmus medzi mužskými členmi, atď

Záverom listu, v ktorom s vami zdieľam svoje misionárske skúsenosti, vás všetkých žiadam, aby ste sa modlili za ľudí obce Naitong. Potrebujú našu modlitbu, aby vytrvali vo svojom kresťanskom povolani a odvážne sa úplne vydali Kristovi.

S úctou k Ježišovi Kristovi
Fr. Peter Salew, SDB

(Poznámka: Adivasi sú kmeňové skupiny, ktoré tvoria podstatnú domorodú menšinu obyvateľov Indie. Sú tiež v Bangladéši, Nepále a na Srí Lanke. Žijú izolovaní, výhradne vo vzdialených nehostinných oblastiach, ako sú hory a lesy. Život bez moderných technológií je založený na primitívnom hospodárstve alebo love, čo vedie k ich obrovskej chudobe. Úroveň zdravotnej starostlivosti a vzdelania je nízka. Komunity majú vyvinutú špecifickú kultúru, jazyk a náboženstvo. S okolitým svetom sú v minimálnom kontakte.)

spracoval Peter A.

ZAUJALO NÁS

Zázrak počas návštevy pápeža Františka v Neapole

Počas návštevy pápeža Františka v Neapole došlo k zázraku skvapalnenie krvi sv. Januária, biskupa a mučenika zo IV. storočia. Tradične sa tento zázrak deje iba 19. septembra na sviatok tohto svätca a ochrancu mesta Neapola a diecézy. Zázrak sa neudial ani počas návštev pápežov Jána Pavla II. a Benedikta XVI.

Vedecky je potvrdené, že ide o pravú krv a prirodzené vysvetlenie skvapalnenia neexistuje.

Svätý Januáriuš zomrel mučeníckou smrťou v Pozzuoli pri Neapole v roku 305. Odvtedy sa opakuje zázrak, pri ktorom sa svätcová zrazená krv mení na oksyločnenú krv živého človeka. Svätého Januária stáli v roku 305 v Pozzuoli pri Neapole, neďaleko sopky Solfatara. Zomrel mučeníckou smrťou, pretože sa nechcel zriecť svojej viery v Ježiša Krista. Prvá historicky doložená správa, v ktorej sa opisuje zázrak krvi svätého Januária, pochádza zo 17. augusta 1389. Odvtedy sa nahromadila bohatá dokumentácia, ktorá svedčí o tom, že každý rok, až do našich dní, sa opakuje zázrak premeny zrazenej krvi na živú krv v kvapalnom stave. Vedci zistili, že ide o oksyločnenú krv živého človeka. Táto tajomná premena sa odohráva zvyčajne tri razy do roka: v sobotu pred prvou májovou nedeľou; 19. septembra, čiže na výročie mučeníckej smrti svätého Januária a 16. decembra - na svätcov liturgických sviatkov.

Kronika, ktorú vedú katedrálni kanonici, obsahuje podrobné správy z týchto udalostí. Zo stáročného pozorovania vyplýva, že 19. septembra sa zrazená krv takmer vždy premení na živú krv v kvapalnom stave. Čo sa týka ostatných dátumov, neexistuje nijaké pravidlo: niekedy sa krvná zrazenina okamžite premenila na kvapalnú krv, inokedy bolo potrebné dlho čakať, ba niekedy k premene vôbec nedošlo. Krv svätého Januária sa uchováva v relikviári, v ktorom sú dve starobylé sklenené ampulky. Väčšia má elipsoidný tvar a 75% jej obsahu tvorí krv. Menšia má cylindrický tvar a obsahuje iba malé množstvo krvi. Podľa odborníkov obe

ampulky pochádzajú zo 4. storočia.

Svätý Otec svoju homíliu zamerl na tému nádeje, prameniacej z osoby vzkrieseného Krista. Všetkých prítomných vyzval ohlasovať Ježiša Krista ako Pána a čerpajú z jeho slova prinášať všetkým milosrdenstvo, nehu a Božie priateľstvo. Neapolčanov vyzval doširoka sa otvoriť nádeji a vzdorovať zlu v osobnom i verejnom živote, nedopustiť, aby bola mládež zneužívaná zločinnými organizáciami. Kňazov osobitne povzbudil k službe milosrdenstva.

Veľkňazi poslali strážcov, aby ho zajali, ako sa to robieva v diktatúrach, ale títo sa vracajú s prázdnyimi rukami a hovoria: «Nikdy tak človek nehovoril.» Toto je hlas pravdy, ktorá zaznieva v tých jednoduchých ľuďoch. Pánovo slovo, tak včera ako aj dnes, vždy vyvoláva rozdelenie: Božie slovo vždy rozdeľuje! Spôsobuje rozdelenie medzi tým, kto ho prijíma a tým, kto ho odmieta. Niekedy sa vnútorný protiklad objaví aj v našom srdci. Stáva sa to, keď si všimneme čaro, nádheru a pravdivosť Ježišových slov, no zároveň ich zatlačíme do úzadia, pretože nás vovádzajú do diskusií, privádzajú nás do ťažkostí a ich zachovávanie nás stojí veľa. Prišiel som, aby som spolu s vami ohlasoval: Ježiš je Pán! Avšak nechcem to vysloviť iba ja sám, chcem to počuť od vás, od všetkých, teraz. Všetci spoločne: Ježiš je Pán! Nik nehovorí ako on! On jediný má slová milosrdenstva, ktoré môžu uzdraviť rany nášho srdca: on jediný. Iba on má slová večného života (porov. Jn 6,68). Kristovo slovo je mocné: neobsahuje moc sveta, ale Božiu moc, ktorá je silná v pokore a aj v slabosti. Jeho moc je mocou lásky: toto je moc Božieho slova! Moc lásky, ktorá nepozná hranice, lásky, ktorá nám umožňuje, aby sme skôr milovali iných ako seba samých. Ježišovo slovo, sväté evanjelium, učí, že ozajstní blahoslavení sú chudobní v duchu, nenásilní, tichí, tvorcovia pokoja a spravodlivosti. Toto je tá sila, ktorá premieňa svet! Toto je to slovo, ktoré dáva silu a je schopné meniť svet. Niet inej cesty k premene sveta.

Kristovo slovo sa chce dostať ku všetkým, osobitne k tým, ktorí žijú na existenčných perifériách, aby v ňom našli centrum svojho života a prameň nádeje. A my, ktorí sme dostali milosť prijať toto Slovo života, - prijať Slovo života je milosť! - sme povolaní, aby sme vykročili a vyšli von z našich ohradených priestorov a so zapálenosťou srdca niesli všetkým Božie milosrdenstvo, nežnosť a priateľstvo. Prinášať všetkým milosrdenstvo, nehu, Božie priateľstvo: toto je práca, ktorá sa týka všetkých, no osobitným spôsobom vás, kňazov. Prinášať milosrdenstvo. Prinášať odpustenie. Prinášať pokoj. Prinášať radosť. Vo sviatostiach, prostredníctvom počúvania. Nech Boží ľud môže vo vás stretnúť mužov milosrdných ako Ježiš. Nech sa zároveň každá farnosť a každá cirkevná ustanovizeň stane svätyňou pre toho, kto hľadá Boha, a útulným domovom pre chudobných, starých a pre tých, ktorí sú v núdzi. Vychádzanie von a pohostinné prijímanie: takto pulzuje srdce matky Cirkvi a všetkých jej detí. Choď a prijímaj! Choď a vyhľadávaj! Choď, zanes lásku, milosrdenstvo a nežnosť. Vtedy, keď sa srdcia otvoria pre evanjelium, svet sa začína meniť a ľudstvo povstáva! Ak denne prijímame a žijeme Ježišovo slovo, spolu s ním vstávame z mŕtvych.

Pôstne obdobie, ktoré prežívame, dáva v Cirkvi zarezonovať tomuto posolstvu, tak ako sa uberáme smerom k Veľkej noci: v celom Božom ľude sa znovu rozsvetuje nádej zmŕtvychvstania s Kristom, naším Spasiteľom. Nech nevýjde nazmar milosť tejto Veľkej noci pre Boží ľud tohto mesta! Nech milosť zmŕtvychvstania prijme každý z vás, aby sme sa naplnili nádejou Krista Pána! Nádej: «Doširoka sa otvoriť nádeji». Hovorím to všetkým, a osobitným spôsobom mladým: otvorte sa moci vzkrieseného Krista a budete prinášať ovocie nového života v tomto meste. Otvorte sa moci vzkrieseného Krista a budete prinášať v tomto meste ovocie nového života: ovocie vzájomného delenia sa, zmierenia, služby, bratstva. Nechajte sa obklopiť, objať jeho milosrdenstvom, Ježišovým milosrdenstvom,

tým, ktoré nám prináša iba Ježiš. Široko sa otvorte nádeji a nenechajte si nádej ukradnúť! Nepoddajte sa ilúziám ľahkých zárobkov a nepoctivých ziskov. Je to chlieb pre dnešok a hlad pre zajtrajšok. Nič ti to nemôže priniesť! Reagujte s rozhodnosťou proti organizáciám, ktoré využívajú a kazia mladých, ktoré využívajú a nivočia chudobných a slabých bezohľadným obchodovaním s drogami a inými zločinmi. Nenechajte si ukradnúť nádej! Nedovoľte, aby bola vaša mládež zneužívaná tými ľuďmi! Zločincom a všetkým ich komplicom dnes pokorne a ako brat opakujem: Obráťte sa k láske a spravodlivosti! Nechajte sa navštíviť Božím milosrdenstvom! Uvedomte si, že Ježiš vás hľadá, aby vás objal, pobozkal a ešte viac miloval. S

ZAUIJALO NÁS

milosťou Boha, ktorý odpúšťa všetko a odpúšťa stále, je možné navrátiť sa k poctivému životu. Žiadajú vás o to aj slzy matiek, zmiešané so slzami Márie, nebeskej Matky. Tieto slzy nech rozpustia tvrdosť srdca a všetkých privedú na cestu dobra.

Dnes sa začína jar, a jar prináša nádej, čas nádeje. Boh, prameň našej radosti a dôvod našej nádeje, žije v našich mestách. Boh žije! Jeho milosť a požehnanie nech podporujú vaše napredovanie vo viere, v láske a v nádeji, vaše dobré predsavzatia a plány mravného a spoločenského pozdvihnutia. Všetci spoločne sme prehlásili, že Ježiš je Pán: urobme tak nakoniec ešte raz: Ježiš je Pán! Nech vás Matka Božia sprevádza!

prevzaté, krátené, upravené z
sk.radiovaticana.va

SÓLISTI
KAROL BARTAKOVIČ, SOŇA KOPÁLOVÁ, LUCIÁN BEZÁK
KÁTARINA PROCHÁZKOVÁ, MICHAELA SOJČÁKOVÁ, BRANISLAV KOŠIK

19 APRÍL PARTIZÁNSKE 18⁰⁰
MESTSKÁ ŠPORTOVÁ HALA HOD

PROJEKT

ZBORY

LÁSKOU NÁS PRIKRÝVAJ

Orchestrálny projekt spevákov, speváckych zborov
a hudobníkov miest a obcí Slovenska

DIRIGUJE
PETER VLČKO

APROPO MUA OZ Lavina MTP Tempó

Predpredaj vstupeniék: od 16. februára 2015
DOM KULTÚRY PARTIZÁNSKE, pondelok - piatok: 07.00 - 15.00, tel. 038 749 3815
VSTUPNÉ: 5€

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znásíková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.